

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

VIII. De Adami, primi hominis, vestitu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

54 CONTEMPLATIONES
CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

VIII.

*De Adami, primi hominis,
vestitu.*

TRansgressus est, eheu, Deus
meus! creatus abs te Adamus
mandatum: prævaricatus est; reces-
sit; inutilis factus est. Videre voluit,
quæ tu videre eum nolebas. Sed quid,
ah! Deus meus! vidit? Vidit nudita-
tem suam. Prima quidem nuditas ni-
hil fuit aliud, quàm summæ felicitatis,
& maximarum divitiarum indicina:
visa autem ab homine peccatore nu-
ditas mera fuit ruina, æternæ infelici-
tatis & egestatis significatio.

Nudum se corpore videbat Proto-
plastus: nudior erat anima, scientiâ,
sapientiâ, integritate, innocentiâ con-
creatâ spoliata & exuta.

Pudore suffusus nuditatem tegebat;
sed

sed tegumento misero: consuit enim
 folia ficus: & fecit sibi perizomata:
 quibus ipse, cum uxore seductrice, in-
 volveretur. O cinctoria fragilia! Ô
 velamenta lamentabilia! Quid omnia
 hominum vestimenta, tam sumtuo-
 sa, tam splendida; nisi ficuum folia?
 quæ facilè in nihilum abeunt. Aspera
 sunt fici folia, & pungunt iis sese con-
 tegentes: utinam, quotiescunque
 vestes nostras induimus, asperitate
 ac punctura penitentiae sollicitare-
 mur! Indigentiae enim sunt admini-
 cula, pudoris indicia, miseriae argu-
 menta, infirmitatis extremæ solatia.
 Quid, homo peccator! lapsus & im-
 pietatis ostensione superbis? quid, fur!
 restim ostentas? quid vellus alienû ma-
 gnificè jactas? quid sub eo gestas, nisi
 saccum stercore repletum, folliculum
 animæ infirmisimû? Tua tibi pellis nō
 sufficit; nec, nisi impudicissimus, eam
 cuiquam ostendis: sed requiris alienam,
 qua tuæ subvenias. Vestes meas intue-
 or; malorum intueor barathrum: cogi-
 to tamen etiam, Ô Deus meus! curæ,

providentiæ, misericordiæ tuæ abyssum. Nudo enim mihi & egentissimo, antequam nuditatem & egestatem meam intelligo, succurris: & omnia ad me animalia jubes accurrere: ut nudū velent, egentem impleant. Quin & ipse, Deus misericordissime! transgressores vestivisti, vestitu, si memini, pelliceo, agni vellere: non leonis, non ursi, non vulpis, non lupi exuviis: ut feritatem, rapacitatem, dolos & diritatem te detestari, & candidam amare simplicitatem, doceres. Vestem confecisti ex mortuarum pecudum tergoribus: ut ex vita, per lapsum, nos in mortem esse delapsos, ex immortalibus factos esse mortales, terram esse, & in terram reversuros, indicares.

Pellem desumpsisti ab agno occiso: ut lapsum nostrum solo sanari agno posse occidendo, testificareris.

O aurei seculi indusium! O agne incontaminate! credentibus ab origine mundi vise mactari. O promisse! ô definite ab æterno Messia! qui semen factus es mulieris, & caput serpentis

con-

contrivisti; indue me merito tuo: & meritum meum nihil mihi nocebit. Indue me justitia tua: & injustitia mea me non damnabit. Indue me sanctitate tua: & iniquitas mea me non accusabit. Indue me fide in te: & stolam aliquando beatitatis ero accepturus.

Nihil tegere potest peccatricis nuditatis sceditatem; nihil, in Dei judicio, me potest abscondere: nisi tua, agne cœlestis! tunica; nisi vulnerum tuorum foramina; nisi hiantes corporis cicatrices. Te fide firma induam: & cum Ecclesia, olim in conspectu tuo, triumphabo.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

IX.

*De diluvii arca, Noacho,
corvo, columba.*

Longanimis, Deus meus! es val-
dè; & ira tua spatium relinquit

C s

pec-